

Giấc Mơ Phai

1/ Tiếng hát vừa dứt , tôi bước xuống ngồi cạnh Andy thì bỗng :

- Hey you ! lại đây nói này nghe ! ..

- What ? , Are you talking to me ?

Tôi tròn mắt ngó lại tên con trai đang đứng ở những bậc tam cấp dẫn lên sân khấu , lòng thâm thăm mắc : Do I know him before ? .. Tên con trai gật đầu và như còn sợ tôi chưa hiểu , hắn nói thêm :

- Uhm .. You lên đây nói này cho nghe , có vài điều muốn nói về bài you mới vừa hát

- Oh , Ok !

Tôi theo hắn lên sân khấu , ngồi trên chiếc ghế sát tường , hắn nhìn tôi và nói :

- Hồi nãy you hát bài đó hay lắm nhưng còn có một vài chỗ cần sửa lại ...

Giờ thì tôi hiểu ra tại sao hắn muốn nói chuyện với tôi rồi ..Tôi nhìn hắn : một thanh niên phải nói là đẹp trai , nói chuyện có duyên và cung cách rất nghệ sĩ , rất bụi đời . Lúc mới bước vào tôi đã thấy hắn ngồi đó với ánh mắt ngạo nghễ , gương mặt đầy vẻ kiêu hãnh , và ý nghĩ đầu tiên của tôi là không nên đến gần con người này ! Bây giờ khi đã ngồi kề bên , nghe hắn nói tôi

cầm thấy hấn cũng không đáng ghét cho lắm và hấn làm tôi nhớ lại những tên bạn trai học chung của một thời ca hát , văn nghệ ở trường ngày xưa , cũng có vẻ bụi đời , lãng tử như hấn bây giờ .. Tôi mỉm cười :

- Tui .. là ca lẻ muh , đâu phải là ca sĩ mà hát đúng hết được !

- Nhưng mà Vinh biết you sẽ hát đúng được nếu có người chỉ thêm

À há .. Tôi biết được hấn tên là Vinh - nheo nheo mắt tôi hỏi hấn :

- Cái gì ... Vinh dzậy ?

- You nói gì ?

- Tui hỏi .. you là cái gì Vinh ? Họ gì ..

- À .. - Hấn hiểu ra và cười lên - .. Vinh tưởng you nói gì .. Vinh là Phú Vinh , họ Trịnh , nhưng mà hong có bà con với Trịnh Công Sơn đâu nghe !

Tôi cười theo hấn , lòng thấy vui vui , tên thanh niên này cũng lém lỉnh ra phết . Hấn đề nghị tôi hát thêm bài ? Nỗi đau dịu dàng ? .. Tại sao lại muốn tôi hát bài đó ? .. Bóp nát sức sống em bằng tiếng ca .. Bóp nát sức sống em qua điệu nhạc .. bằng lời dịu dàng anh đã giết em .. giết chết trái tim em .. ? ..Thôi , khỏi đi tám ! Chẳng ai có thể bóp nát tôi bằng những điệu nhạc được đâu - mặc dầu tôi rất là mê nhạc !

Tôi chu mỏ :

- Tui .. hong biết bài đó ..

- Trời .. bài vậy mà hong biết hả

- Ummm .. đâu có phải bài nào tui cũng phải biết .. Hấn nhìn tôi , tôi khoái chí lắm khi nhìn gương mặt ngơ ngác của hấn .. Rồi dường như nhớ ra điều gì , hấn hỏi :

- Cho xin số phone được không ?

- Chi dzậy ? .. Tính kêu xã hội đen đến nhà thanh toán tui hả

- No .. Để lâu lâu Vinh có show , Vinh call you đi theo hát chơi ..

Tôi chợt nhớ ra hấn là tay trống cho band nhạc .. Kể cũng hay nếu tôi được

quen biết một tay trống hào hoa như thế này ..Nhưng tôi vẫn thấy cần cảnh giác với hắn , chưa biết hắn muốn điều gì , đại dột chi mà cho hắn số phone ! Nghĩ thế nên tôi nói : - You cho tui your phone number đi , rồi tui sẽ call you trước ..

Hắn mỉm cười đọc số phone cho tôi save vào cell và giục tôi :

- You dial thử coi có đúng my phone number hay không .

Tôi đại dột nghe lời , mãi đến khi nghe tiếng phone reng và hắn cười đắc chí thì tôi mới biết mình đã bị lừa ! Trong cell phone của hắn đã có số phone của tôi .

2 /

Tiếng phone reng inh ỏi , tôi chạy vội xuống nhà :

- Hello !

- Hi Trina , Vinh đây .. Còn nhớ Vinh không ?

Chúa ơi ! Thì ra là Vinh , gã thanh niên hôm nào , tay trống của band nhạc Night Star , sao hôm nay hắn gọi tôi làm chi dzây nè ? .. Tôi mở tròn mắt nhìn cái phone trên tay mà cổ tưởng tượng ra gương mặt của hắn .

- Trina làm gì đó ? .. Có nghĩ là Vinh sẽ gọi hay không ?

- Không ... ? Tôi lắp bắp - ..chưa bao giờ nghĩ đến chuyện gặp lại Vinh !

Hình như hắn đang mỉm cười , tôi im lặng suy nghĩ

- Vinh muốn nói chuyện với Trina , được không ?

Trời ạ ! Cái tên này chắc muốn tôi rửa cho lùn ba tấc quá .. Nói nãy giờ rồi mà còn bày đặt hỏi được không ?

- Thí dụ tui nói hong được thì sao ? You cúp phone hả .. ? Giọng tôi chua như chanh ? Xí ..vậy you gọi tui làm chi dzây ?

Bên kia nghe tiếng hắn cười , tôi lâu bầu :

- Tui chưa cho permission mà dám ..

- Nói chuyện thôi mà làm gì dữ vậy ?

Tôi lầu bầu :

- Tui tuổi con cạp cái đó , liệu mà cà chớn , cà chua đi là tui cho biết tay tui
Vinh cười phá lên :

- Bộ Trina tưởng Vinh là con nít hả .. Dám hù Vinh ? .. Ừ .. mà Vinh đang
muốn coi tay của Trina nè ..

- Mặc mớ gì mà đòi coi tay tui ? - Giọng tôi quạu đeo

- Thì .. coi tay của Trina có mang nhẫn đính hôn chưa ..

Trời a ! .. Cái gã thanh niên này , mới gặp nhau chân ướt chân ráo đã dám
nói với tôi kiểu đó .. Tôi nạt ngang :

- Thôi nha , nói nữa tui cúp phone à , call tui có chuyện gì thì nói mau !

- OK .. xin lỗi , hong phá Trina nữa .Giờ nói chuyện đàng hoàng nè ,chịu
chưa ?

Tôi cười thầm : anh chàng này coi vậy mà cũng biết sợ tôi ! Bên kia hẳn
đang nói điều gì đó mà tôi nghe loáng thoáng có tên ca sĩ Cẩm Vân . Tôi
bỗng chợt nhớ Sài Gòn lạ .. Tôi nhớ con đường Duy Tân có hàng me ướt
đẫm mưa của những ngày tháng sáu , của quán Café vỉa hè có những tên
thanh niên ngồi canh me những bóng hồng với tiếng huýt sáo âm ỉ . Tôi nhớ
giọng hát Cẩm Vân với những ? Sài Gòn mùa xuân còn thoáng lá vàng bay
....Có mùa xuân nào không trở lại ..?

Sài Gòn ! Thành phố mà tôi đã từng một thời tung tăng , một thời phá phách
.. Sài Gòn của một thuở làm học trò nhất quỷ , nhì ma .Sài Gòn đã xa vắng
lắc , xa tít mù khơi cũng như tôi đã xa mất kỉ niệm của thời áo trắng ngây
thơ

- Trina đang nghĩ gì mà im re vậy ?

- Tự dưng nghe Vinh nhắc tên Cẩm Vân nên nhớ Sài Gòn quá !

Giọng Vinh chùng xuống :

- Ừ .. Vinh cũng vậy ! Vinh nhớ Sài Gòn nhất là những đêm đi đánh trống !

Nhớ mấy anh chị hát xong rủ nhau đi ăn đêm và phá đến gần sáng mới về ..
Tôi bỗng dưng thấy có cảm tình với tên thanh niên này , ít ra hẳn cũng có
chút xiu mơ mộng và hoài niệm giống tôi ! Nghĩ thế nên khi hẳn mở lời
muốn gặp tôi , tôi đã khờ khạo nhận lời !

3/

Vinh và tôi nhảy ra khỏi xe , kéo vào hướng cửa chính của vũ trường , miệng
Vinh hát nghêu ngao :

- ?.. Với những tiếng hát yêu người thiết tha mơ màng , ta gói trọn giấc mơ
phai tàn .. Bước trên đường về .. anh thương nhớ em âm thầm ..?

- Trời ơi .. ai mà xui lắm mới bị Vinh nhớ !

Vinh ngừng bật câu hát dở dang , quay lại ngó tôi , bàn tay giơ lên ra dáng
sấp sửa cho tôi ăn một cái cú đầu đau điếng , Tôi nhào người né

- Ê , Vinh .. đừng làm ầu ..!

- Nè cấm kêu tui bằng kiểu đó .. Tui hong phải lái xích lô đâu mà ê với a ..

Tôi vênh mặt :

- Ai cấm cứ cấm , tui kêu mặc tui !

Vinh lườm tôi :

- Có ai nói với Trina là Trina lì lắm hong ? Hát cho nghe mà con xuyên tạc
Vinh hả

- Ummm .. và có ai nói với Vinh là sáng giờ Trina chưa đánh ai hong ? .. Hát
dở như vậy mà biểu tui nghe hả ... Chèn ui .. tui sợ bị ung thư lỗ tai á ..

Vinh phì cười .. nụ cười thật thân thiện . Tự bao giờ chẳng rõ tôi và Vinh đã
thật gần nhau sau những lần tập hát , chạy show . Ngày qua ngày tôi càng
khám phá ra ở Vinh những điều thật bất ngờ .. Vinh là một tay trông tài ba ..
Tôi thật thích nhìn Vinh trên sân khấu .. Cả thế giới chung quanh Vinh như
không còn ai ngoài những tiếng trống nhịp nhàng theo điệu nhạc !

Tối nay , tôi theo Vinh vào vũ trường , tiếng hát , tiếng đàn và những vòng

khói thuốc tất cả tạo nên một khung cảnh ồn ào , náo nhiệt . Vinh vẫn hiên ngang mở đường cho tôi tới gần sân khấu . Nhỏ Thu vừa nhìn thấy Vinh và tôi đã la làng :

- Xời ơi .. giờ này mới đến , hai người làm gì mà lâu thế ?

Vinh lầu bầu gì đó và kéo ghế cho tôi ngồi . Nhỏ Thu vẫn liếng thoảng :

- Trina có hát không ? Hát bài gì đêm nay ?

Tôi lắc đầu nhè nhẹ :

- Hát hò gì .. Trina đến nghe thôi .

Vinh nhìn tôi :

- Hát đi .. có gì mà ngại .

Tôi nheo mắt :

- Muốn tui hát hả , trả tiền ..tui mới hát !

- OK ! .. Trả cho Trina nửa cuộc đời của Vinh nè , chịu chưa ?

Trời ! .. Cuộc đời Vinh có gì mà tui cần lấy đến phân nửa ? Tôi lườm Vinh và giở giọng chanh chua :

- Thôi đi tám ! Bán nửa cuộc đời của Vinh cũng hong biết mua được cho tui cái CD nhạc hong à ..

Vinh tròn mắt :

- Trời ơi ! chê hả .. Nói cho hay có nửa đời Vinh là coi như Trina may mắn trúng độc đắc đó nha !

- .. Trúng gió thì có !

Nhỏ Thu ,tôi và Vinh cùng cười phá lên . Tôi bỗng thấy đêm nay dễ thương chi lạ ! Trên sân khấu ban nhạc đang hoà tấu một điệu cha cha rộn ràng , tôi bỗng muốn cùng Vinh nhảy chung một lần , nhưng lại không dám mở lời ..!

4/

- Trina !

Tôi giật mình quay lại , Vinh đứng sau lưng tôi tự lúc nào . Tim tôi xao

xuyên , cũng con người đó , cũng dáng dấp đó , cũng nụ cười với những nét thân thiện và giọng nói thật gần gũi . Tôi bàng hoàng chớp mắt và giọng tôi lại bắt đầu tỏ vẻ lạnh nhạt : - Chuyện gì ?

Vinh nhìn tôi , ánh mắt Vinh trầm tư , tôi cúi đầu để tránh cái nhìn đó !

Tiếng Vinh gần bên :

- Tặng Trina nè .

Tôi quay lại , Vinh đang cầm trên tay chiếc dùi trống . Tôi ngạc nhiên :

- Cái dùi .. Tại sao lại mang tặng Trina cái dùi ?

Vinh nhìn tôi một thoáng và nói :

- Vinh sắp đi xa không ở đây nữa !

Đi xa ? Trong lòng tôi bỗng thấy hẫng đi ! Vinh sắp đi xa .. nhưng là đi đâu ?

- .. Hăng yêu cầu Vinh dọn qua thành phố khác làm , vì công việc Vinh phải đi thôi và chắc cũng không còn cơ hội chơi nhạc nữa ..nên tặng Trina cái dùi trống của Vinh làm kỉ niệm .

Tôi giờ tay nhận lấy chiếc dùi , lòng buồn man mác ..Tôi nhớ lại những lần gặp nhau giữa Vinh và tôi .. Hai đứa giống như có duyên từ kiếp trước ..

Nghĩ cũng lạ tôi và Vinh có những điều rất giống nhau , cách suy nghĩ cũng trùng hợp và hình như cả sở thích nữa .. Tôi không biết Vinh có nhận ra điều đó hay không , nhưng tôi càng ngày càng cố lánh né Vinh . Tôi sợ tôi sẽ xiêu lòng trước người con trai đó . Giữa tôi và Vinh tuy gần gũi nhưng vẫn có khoảng cách khá xa .. mà chính tôi là người muốn giữ khoảng cách đó Phải , tôi sợ ! Tôi sợ mình sẽ yêu Vinh !

Tôi là một người con gái bình thường , có hoàn cảnh sống bình thường . Còn Vinh , Vinh là người của đám đông , của bao nhiêu đón mời .. bởi vì Vinh có tài . Đã có thật nhiều đêm tôi ngồi lặng im dưới sân khấu , trong một góc để nhìn Vinh đang say mê trút hết tinh thần vào dàn trống . Nhìn Vinh lúc ấy

tôi nghĩ rằng Vinh chỉ sống cho âm nhạc mà thôi . Đã có nhiều lần tôi chứng kiến những cô gái đến bên Vinh với những nụ cười mời gọi và lúc ấy tim tôi dường như có chút ghen tị , có chút tủi thân !

Tuy vậy bề ngoài tôi vẫn im lặng và giữ khoảng cách với Vinh . Tôi muốn làm một người bạn bình thường giữa bao nhiêu người bạn khác của Vinh .. Tôi muốn mình được nhìn thấy Vinh hàng đêm trên sân khấu , với vầng trán nghiêng nghiêng , với mắt nhìn mãi mê và với cả tâm hồn trút theo tiếng đàn , tiếng trống ! Tôi không muốn mất Vinh theo cả nghĩa bóng lẫn nghĩa đen !

- Rồi khi nào Vinh trở lại thành phố này ?

- Vinh không biết .. chỉ mong là sẽ có ngày ..Mà Vinh đi rồi Trina có buồn không ?

Tôi bối rối và lại dối lòng mình trả lời Vinh :

- Làm gì mà buồn .. Vinh đi làm mà .. Khi nào có dịp sẽ gặp lại !

Nói thế nhưng trong lòng tôi lại se sắt nghĩ đến ngày Vinh sẽ không còn ở đây .. Thành phố này sẽ chỉ còn mình tôi với những bài hát Vinh đã mang đến . Vinh ra đi thật nhẹ nhàng , không vương vấn , chỉ còn mỗi mình tôi ở lại với một nỗi buồn không nói thành lời .. Giác mơ của tôi chưa thành mà đã mau chóng phai nhạt theo tiếng gõ của chiếc kim đồng hồ lạnh lùng . Tôi thầm mong thời gian dừng lại để giữ Vinh bên cạnh tôi , để thời gian không làm phai phôi những kỉ niệm giữa tôi và Vinh và thời gian cũng sẽ không làm cho tim người trở thành băng giá !

Tôi im lặng , tay nắm chặt chiếc đuôi trống mà tôi biết Vinh đã từng cầm nó không biết bao nhiêu lần và cố nén tiếng thở dài !

5/

? ...Rồi em sẽ bước chơi với khi người khuất xa chân trời , sẽ hấp hối trong đêm mù khơi Sẽ thấy bóng tối vây từng nỗi đau xanh ngời .. Xa vắng rồi những khi bên người ..?

Tôi đảo mắt một vòng , cúi chào khán giả và bỗng sững sờ khi nhìn ra ở góc cuối phòng có một dáng dấp thật giống Vinh , tim tôi suýt ngừng một giây , khoảnh khắc ấy thật nặng nề cho đến khi người ấy quay lại và tôi buồn tênh khi nhìn một gương mặt thật lạ với mình !

Giọt nước mắt đã rơi từ khi nào , tôi nghẹn ngào lùi xuống sân khấu . Chính bài hát này Vinh đã dạy cho tôi , bài hát ?Đường Xưa ? mà Vinh đã nói ? ..

Giọng Trina hát bài này rất hợp , Vinh rất muốn Trina hát cho một mình Vinh nghe .. ? .. Vậy mà đêm nay khi tôi hát bài này Vinh lại chẳng có bên tôi !

Không biết bao nhiêu ngày tháng đã qua , và tôi cũng không biết Vinh bây giờ có nhớ đến tôi , đến thành phố này với những đêm trời mùa đông hai đứa co ro trong một góc của sân khấu mà kể nhau nghe những câu chuyện đời !

Tôi giận mình đã không dám nói những điều giấu kín trong lòng . Tôi giận mình đã buông tay để Vinh ? như một cánh chim giang hồ - lại tung cánh bay xa ! Tôi thật muốn sống bằng chính con người thật với trái tim nồng nàn của tôi . Nhưng tôi đã không dám ! Tôi sợ tôi sẽ phá hủy đi sợi dây tình cảm quý báu và mong manh giữa tôi và Vinh . Tôi biết mình không là gì để ràng buộc được Vinh và tôi biết trong lòng Vinh hình như chẳng có chỗ nào cho tôi ..

- Trina hát nghe buồn quá ..

Tôi chớp mắt thật mau quay lại nhìn anh Tuấn , mỉm cười cảm ơn . Anh Tuấn đưa tôi ly nước và nhìn tôi , rồi nói :

- Em học bài này từ đâu vậy ?

- Dạ từ ở Vinh ..

- À .. thằng Vinh nó biết nghe nhạc lắm , nó mà chọn nhạc là ok.. .. Oh.. mà sao hôm nay nó không đến nghe em hát vậy ? Lâu quá anh không gặp Vinh ..

Tôi quay đi tránh cái nhìn của anh lòng thầm nhắc tên Vinh ..

- Vinh đâu còn ở đây nữa ..

Và tôi lại cảm thấy buồn .. Muốn được trốn vào một góc nào đó để khóc cho thoả nỗi buồn đang chất chứa trong lòng !

Nghĩ cũng lạ , tôi bên ngoài thì lánh né , nhưng trong lòng lại cứ gọi mãi tên Vinh , lại cứ muốn Vinh là của riêng tôi ! Giữa tôi và Vinh đã có những chăm sóc , quan tâm đến nhau nhưng tôi vẫn là tôi mà Vinh cứ mãi là Vinh ! Tôi không hiểu mình muốn gì và có mâu thuẫn với bản thân mình hay không ? .. Nhưng tôi không muốn Vinh coi thường tôi và càng không muốn ngày nào đó sẽ là kẻ bị bỏ rơi , bởi vì tôi hiểu trái tim Vinh chứa những gì trong đó !

Chiếc dùi trống Vinh tặng , tôi nâng niu và cất giữ cẩn thận giống như cất giữ những gì quý báu nhất .. Tôi không hiểu Vinh có biết điều đó hay không .nhưng tôi coi đó như là một chứng minh của sự quan hệ giữa tôi và Vinh . Tôi thầm mong ngày nào đó sẽ gặp lại Vinh giữa bao nhiêu người trên phố ..Tôi nhớ quặn lòng đôi mắt của Vinh và những cử chỉ ân cần mà Vinh đã giành cho tôi .Nhưng .. ngày tháng cứ mãi trôi qua , tôi hàng ngày vẫn mong ngóng một bóng người ..mà bóng người ấy chỉ đến với tôi qua những giấc mơ .. Những giấc mơ mỏng manh , những cơn mộng không có thật giữa cuộc đời , để khi tôi tỉnh giấc lại thấy bàng hoàng và giống như lời hát mà Vinh đã tặng tôi :

? Rồi anh sẽ thấy thấp thoáng bao lần tóc em bay dài . Thấy bóng dáng yêu thương ngày mai . Với những tiếng hát yêu người thiết tha mơ màng . Ta gói trọn giấc mơ phai tàn ..?

Giã biệt Vinh , giã biệt cơn mộng dễ thương của tôi , của một thời ca hát !

(Viết tặng TPV ? Nov/05)

Môi Tím

Nguồn: Nguyệt San Giao Mùa
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 23 tháng 1 năm 2006